

“ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ตอนที่ ๒

สวัสดีครับ เพื่อน ๆ ชาว สลค. ทุกท่าน

สาร “ธรรม+อภิบาล” ฉบับนี้ ขอแนะนำเสนอ เรื่อง “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตอนที่ ๒ ตามที่ได้สัญญาไว้เมื่อฉบับที่แล้วครับ

ขอเริ่มต้นด้วยพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ที่พระราชทานเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔

‘...ที่ย้ำว่ามีประโยชน์เพราะว่าโดยมากเศรษฐกิจพอเพียงนี้... คำว่าเศรษฐกิจ และที่พอเพียง ก็บางที่ไม่ค่อยเข้าใจว่า พอเพียงอะไร แต่ตามความคิดของตัว พอเพียงก็แปลว่า ทำอะไร ไม่ฟุ้งเฟ้อ ไม่ฟุ้งช่าน และทำให้ได้ผลพอดีผู้ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญจะต้องพยายามที่จะอธิบายว่าเป็นเศรษฐกิจ

และความพอเพียง ก็คือ ไม่ฟุ้งช่าน ไม่ทำอะไรให้มันเกินไป พอทำอะไรให้เมื่อทำแล้วได้ผล ในการทำ และถ้าได้ผลก็หมายความว่า ประหยัด สำหรับชาวบ้านคนที่ทำเศรษฐกิจนี้เอง สำหรับผู้ที่เขานักทฤษฎีหรือผู้ที่เป็นผู้เจรจาต้องหาเหตุผลของเศรษฐกิจพอเพียง ถ้าหาเหตุผลได้ก็เชื่อว่าเหตุผลนั้นก็จะได้ประโยชน์ เมื่อได้ประโยชน์ชาวบ้านในประเทศก็จะได้ประโยชน์ เมื่อได้ประโยชน์แล้วเขาจะมีความร่ำรวยขึ้นโดยที่ไม่ต้องลงทุนอะไรมากมาย ถ้าทำได้แล้วจะเป็นการช่วยประเทศชาติให้อยู่ได้ ถ้าไม่เอาใจใส่ในความคิดเหล่านี้ ก็งานทั้งหลายที่เราทำก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย’

‘...ไม่มีอะไรที่ฝรั่งเรียก sophisticated ถ้าทำอะไรแบบซับซ้อน ก็ใช้ประโยชน์ได้ใหญ่เต็มโตมหาศาล ถ้าทำแบบซับซ้อน ชาวบ้านก็ทำเองได้ ชาวบ้านได้ค้นพบหลักเศรษฐกิจพอเพียง ก็ดีใจที่เป็นอย่างนั้น ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีความรู้ควรไปดูว่าชาวบ้าน ค้นพบอะไรในเศรษฐกิจพอเพียง ถ้าทำได้จริงก็ต้องติดต่อในผลงานที่ชาวบ้านได้ทำ ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจพอเพียงมีประโยชน์มากขึ้น จนกระทั่งช่วยชาวบ้านได้อย่างจริงๆ จังๆ...’

ประเทศไทยกับเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง มุ่งเน้นให้ผู้ผลิต หรือผู้บริโภค พยายามเริ่มต้นผลิต หรือบริโภคภายใต้ขอบเขต ข้อจำกัดของรายได้ หรือทรัพยากรที่มีอยู่ไปก่อน ซึ่งก็คือ หลักในการลดการพึ่งพา เพิ่มขีดความสามารถในการควบคุมการผลิตได้ด้วยตนเอง และลดภาวะการเสี่ยงจากการไม่สามารถควบคุมระบบตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

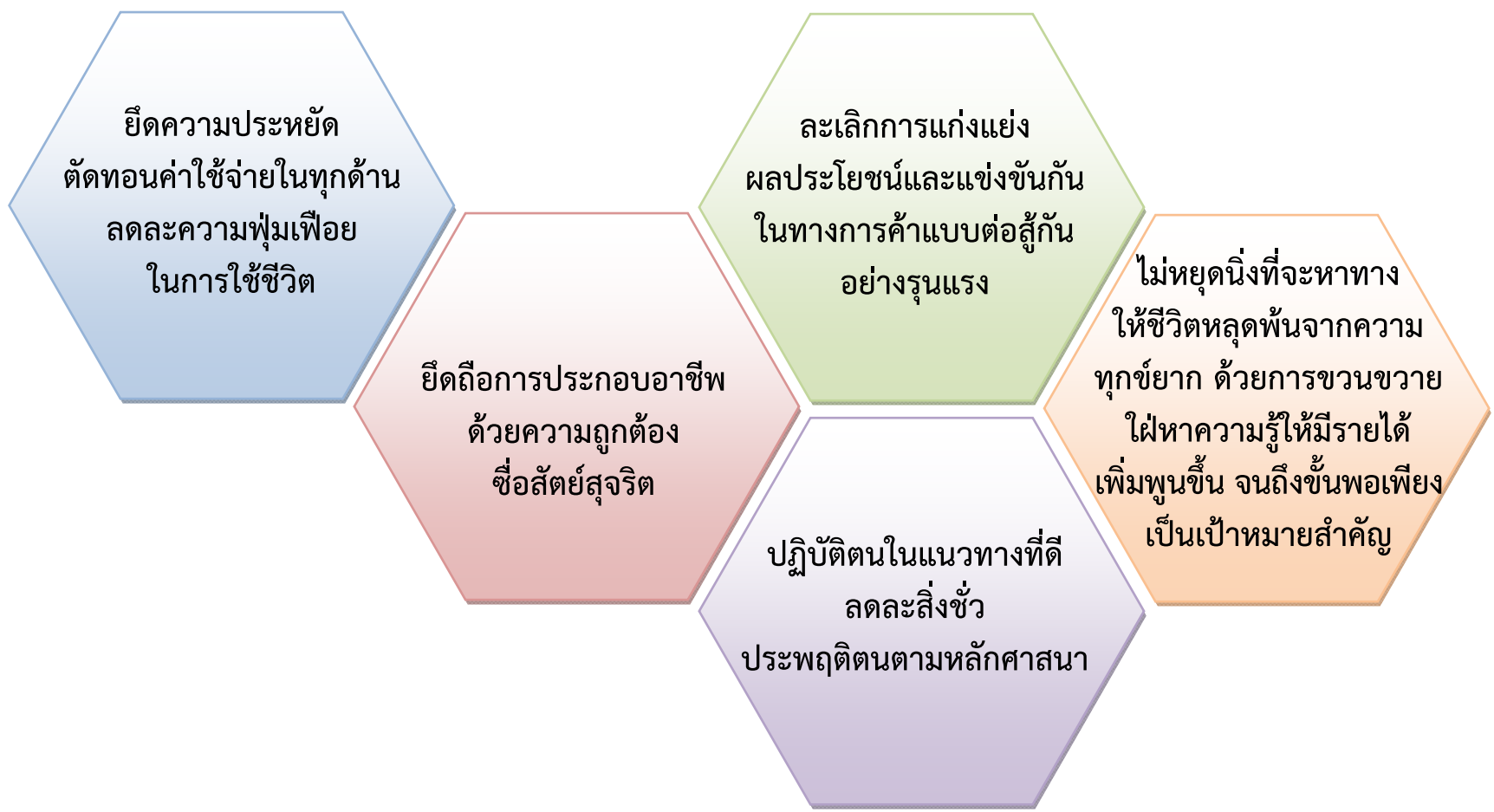
เศรษฐกิจพอเพียงมิใช่หมายความถึง การกระเปียดกระเสียจนเกินสมควร หากแต่อาจฟุ่มเฟือยได้เป็นครั้งคราวตามอัตภาพ แต่คนส่วนใหญ่ของประเทศมักใช้จ่ายเกินตัว เกินฐานะที่หามาได้

เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำไปสู่เป้าหมายของการสร้างความมั่นคงในทางเศรษฐกิจได้ เช่น โดยพื้นฐานแล้ว ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม เศรษฐกิจของประเทศจึงควรเน้นที่เศรษฐกิจการเกษตร เน้นความมั่นคงทางอาหาร เป็นการสร้างความมั่นคงให้เป็นระบบเศรษฐกิจในระดับหนึ่ง จึงเป็นระบบเศรษฐกิจที่ช่วยลดความเสี่ยง หรือความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจในระยะยาวได้

เศรษฐกิจพอเพียงสามารถประยุกต์ใช้ได้ในทุกระดับ ทุกสาขา ทุกภาคของเศรษฐกิจ ไม่จำเป็นจะต้องจำกัดเฉพาะแต่ภาคการเกษตร หรือภาคชนบท แม้แต่ภาคการเงิน ภาคอสังหาริมทรัพย์ และการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ โดยมีหลักการที่คล้ายคลึงกันคือ เน้นการเลือกปฏิบัติอย่างพอประมาณ มีเหตุมีผล และสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ตนเองและสังคม

การดำเนินชีวิตตามแนวพระราชดำริพอเพียง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเข้าใจถึงสภาพสังคมไทย ดังนั้น เมื่อได้พระราชทานแนวพระราชดำริหรือพระบรมราโชวาทในด้านต่าง ๆ จะทรงคำนึงถึงวิถีชีวิต สภาพสังคมของประชาชนด้วย เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งทางความคิดที่อาจนำไปสู่ความขัดแย้งในทางปฏิบัติได้ โดยมีแนวพระราชดำริในการดำเนินชีวิตแบบพอเพียง ดังนี้

- เพื่อน ๆ ครับ สาร “ธรรม+อภิบาล” ฉบับนี้ขอจบเพียงเท่านี้ก่อน ฉบับต่อไปจะมาไขข้อข้องใจในประเด็นดังต่อไปนี้
- ? การดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงควรเริ่มต้นจากอะไร
 - ? ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำไปใช้ได้กับคนทุกวัย และทุกศาสนาได้หรือไม่
 - ? ถ้าเราใช้ชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เราสามารถใช้ของแพงได้หรือไม่ หรือสามารถกั้มเงินได้หรือไม่
 - ? เราจะประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในสังคมแต่ละระดับ อาทิ ระดับปัจเจกบุคคล ระดับชุมชน และระดับรัฐได้อย่างไร

พบกันใหม่ฉบับหน้านะครับ

สวัสดีครับ.

